

Mahur

– NurettinÖnder · 12 Mart 2012

Mahur,

Kırık kanatlarım
Lisanım bozuk
Kaygılarım çok
Sözlerim prangalı

--
Mahur..

Zaman,
Manzara üretmez geçen her güne
Yargısız infazlar kasırga celbi gibi üş(üş)ür arsız bir namludan
Barut nefesli bir sevgilidir ölüm
Arife beklenmeden gelir ıssız ve sessiz
Ah Mahur
Sorma sen giderken adak yeryidim, sunaktı kalbim aşka
Aralık dururdu yüreğim

Mahur,

Ellerindeki anne sıcaklığı
Uyandırdı çocukluğumu
Dağınık üşümelerime
Göğsümde kaç bahar sustu
Kaç yaz ıslandı
Kaç zemheri ürkek ayaz besledi
Sabır kitabesi dilim
Kezzaba bulanana ağıt her türkü bende
Yediveren gül iklimi solgun
Düşlerimin orta kıratı sükut

Mahur,

Kapımda değnekli lodos
Ne zaman esintiye kapılsam döver kentimi fırtına
Çark eder aniden zaman
Ömrümün fazlalığına bir virgül koyar
Siteme beklenti
Ya da hüznün kasveti
Alır son nakaratını yok oluşun

Şimdi pençelerim aç gün ışığına
Her duvarım mahpus
Her halim sus-pus
Ah mahur..
Kırpıklarımın bin ahı senli ağlaklarım
Haykırsam ferine feryatlarımın

Uykularımdan göç kalkar
Sesimin ninnisinden senli şiirler
Kurguyu katlettim
Son hali arzı niyet
Mahur..
İki hırka giyindim direncime
Kıyametin
Bu olsa gerek

Git(me) demek,
Susuzluğuma su niyetidir
Dur
Suallerimin sonu yok bilirsin
-Mahur!!-
Her gidişin
Yok oluşumun alametidir

Nurettin Önder